

Плач Јеремијин

Несрећни град

¹ Како седи престоница усамљена!

А некад је пуна људи била.
Град постаде као удовица,
а некад је свет га поштовао.

Та царица међу градовима
робиња је сада потлачена.

² Грозним плачем сву ноћ плаче,
низ образе сузе рони.
Никог нема да је теши сада,
а некада сви јој пријатељи беху.
Савезници сви је издадоше,
постали су њени непријатељи.

³ Народ Јудин, робље беспомоћно,
у невољи, у тешком прогонству,
по туђинским сад живе земљама.
Нема места где би да почину.
Одасвуд их окружују гонитељи,
из теснаца никуд да побегну.

⁴ Тужни су путеви ка сионском Дому,
на празнике не долази нико.
Сва су врата разваљена,
свештеници уздишу једнако,
уплакane су девојке које су некад певале.
Сион је у горком ропцу.

⁵ Над њим сада господаре тлачитељи,
због победе ликују непријатељи.

Многобројни су греси сионски,
зато га је Господ изложио патњама.
Насилници заробише децу са Сиона
и одведоше их у изгнанство.

⁶ Повукла се од ћерке сионске,
повукла се сва слава његова.
Кнезови му постадоше као срне
исцрпене од глади,
у бежању изгубише снагу
испред ловаца који их гоне.

⁷ Јерусалим, рушевина усамљена,
свог се сјаја опомиње,
а кад паде непријатељима у руке,
никог нема да му помоћ пружи.
Гледају га тлачитељи,
смеју му се зато што је пао.

Тешки греси и страдања тешка

⁸ Тешки ли су овог града греси!
Гадан ли је, нечист ли је!
Ценише га, а сад га презиру:
Град без части, го је у срамоти.
Само јечи, лице крије,
осврће се, иза себе гледа.

⁹ Види му се да је нечист јако,
али он не мари што га ово снађе.
Ужасно је како он пропада,
а никога нема да га теши.
Погледај, Господе, његову невољу,
јер непријатељи ликују ли, ликују.

¹⁰ Непријатељ граби, пљачка,
све ризнице овог града.
Јерусалим гледа како странци

проваљују Дому у Светилиште,
а њима си, Господе, забранио
да ступају где ти збор ступа.

- 11 Цвили народ, како да не тугује!
Траже хлеба, трампе драгоцености своје за
храну,
не би ли живнули некако.
„Смилуј ми се – плачу – о, Господе!
Смилуј ми се,
јер падох у беду.“

Јерусалим у тузи

- 12 Погледајте ме, сви што пролазите
– град довикује тужно –
Има ли бола сличног овом болу
што погоди мене?
Како ме је Господ ударио
у дан кад се на ме разгневио.

- 13 Послао је огањ са висине,
разгоре га по мојим костима.
Разапео мрежу испред мојих ногу
и на земљу оборио.
Уцвилио ме је и ожалостио
у мукама за сва времена.

- 14 Све моје грехе на мене навалио,
руком их својом у време свезао,
на мој га је врат натоварио.
Ослабих од овог терета.
Господ ме је предао мојим душманима,
ја им се пак не могу супротставити.

- 15 Свим мојим јунацима
Господ се наругао.

Дигао је ратнике против мене,
да побије моје узданице младе.
Као грожђе у муљари
изгазио је Господ лепу земљу Јудину.

16 Зато из мојих очију као поток лију сузе.
Утешити не може ме нико;
охрабрити не може ме нико.
Синови су моји побеђени,
непријатељ ништа народу не остави.

17 Сион руке своје пружа,
али помоћ нико му не пружа.
Господ поста противник народу Јаковљеву,
са свих страна наваљују тлачитељи;
с Јерусалимом поступају
као да је гадост међу њима.

Реч о праведном Богу

18 Господ ме је праведно казнио,
јер његову реч нисам послушао.
О, чујте ме, одасвуд народи,
јаде моје гледајте, видите;
девојке моје, младиће моје,
у прогонство отераше.

19 Позвах своје савезнике,
а они ми помоћ ускратише.
Свештеници моји и старешине
по градским улицама помреше,
а само су храну тражили
не би ли у животу остали.

20 На мој ропач погледај, Господе,
на измученост душе моје.
У грудима срце ми се грчи,
жалостан сам због свога пркоса.

По улицама синове моје убијају,
а унутра, по кућама, смрт коси.

21 Како цвилим, чуј ме.
Нема никог да ме утеши.
За моју несрећу душмани су чули,
те ликују зато што си ми је ти послао.
Дај да и мени сване!
Нека слично мени и душмани пате.

22 Прокуни њихове опачине све,
рачунај им зло за зло;
мене си већ за грехе казнио,
и њих казни тако.
Само јечим ја у јадy сада,
у мом је срцу туга.

2

Гнев Божији је велик

1 Када се Господ разгневио,
ћерку је сионску у таму завио.
Сјајни град светлости небеске,
у рушевине претвори земаљске.
Славни Дом, дику Израиљеву,
он напусти у дан гнева свога.

2 Господ је сатро без милости,
сва села у Јаковљевој земљи.
Кад се разгневио, он је разорио
све тврђаве што држе Јудејци;
са земљом је сравнио и проклео
царство и његове главаре.

3 У распаљеној својој јарости,
сву моћ израиљску он је скрхао.

Кад је непријатељ насрнуо,
десницу своју Бог нам је ускратио.
Као огањ плануо је у Јакову,
око себе све је попалио.

⁴ Као непријатељ лук је свој затегао,
као душман је навалио,
убијао све што нам је оку драго,
све чему се радовасмо.
На шаторе ћерке сионске
сасу своју срцбу распаљену.

⁵ Господ је као непријатељ постао:
Израиљев народ разорио,
све његове дворе порушио,
све тврђаве њему разорио;
Јудином народу умножио је јаде,
нагомилао јецање и уздисаје.

Одбачени, укинати, разорени...

⁶ Сеницу је растурио у комаде,
разорио место за службе Божије.
На Сиону Господ у заборав баци
и празник и суботу;
разгневио се и презрео
и цара и свештеника.

⁷ Господ је свој жртвеник одбацио,
Светилиште своје је оскрнавио;
предао у руке душманске
да руше бедеме и дворе,
да урлају по Господњем Дому,
где ми некад празновасмо.

⁸ Господ је одлучио да руши,
да нападају зидови ћерке сионске;

одредио је меру рушења
и није се устезала рука његова.
Спољни зидови, други ред зидова,
оронули тужно леже.

⁹ Вратнице су спаљене и поломљене,
он им је здружио резе и греде.
Цар и кнезови су у прогонству,
нема никог да нас учи Закону,
нити се јављају виђења,
дар Господњи пророцима.

¹⁰ Старешине ћерке сионске
по земљи су поседали и ћуте,
главе своје прашином посипају,
обавили кострет око тела.
Све до земље спустиле су главе
јерусалимске девојке младе.

¹¹ Од плакања ишчилеше ми очи,
у ропцу ми душа грца,
жалост ме је исцрпла потпуно,
јер посматрам слом народа мога:
деца и одојчад умиру
по трговима града срушенога.

¹² Говораху својим матерама:
„Где је жито? Где је пиће?“
и слично рањеницима обаиру
по трговима града срушенога
и душе своје испуштају
на грудима својих мајки.

Стварност је сурова

¹³ О, Јерусалиме, о, мили граде,
коме си сличан, налик си на кога?
Како да те утешим, о, девице, ћерко сионска?

Да ли је овако пострадао ико?
Несрећа је твоја безгранична, као море.
Да те исцели неко?

14 Твоји пророци немају пророштва
осим обмана и лажи.
На кривицу твоју не указују,
заваравају те,
од изгнанства одвраћају.
Лажним те пророштвима убеђују,
те избегаваш покајање.

15 Руга ти се, плеска рукама
народ који пролази крај града.
Звижде и главом одмахују
над рушевинама јерусалимским:
„Је ли то та варош савршено лепа?
Је ли то радост целе земље?“

16 Смеју ти се, над тобом се церекају
сви непријатељи твоји.
Криве усне, кезе зубе,
па говоре: „Ми смо га слистили!
Ово је оно што смо чекали!
Дочекасмо. Очи наше видеше!“

17 Господ је извршио своју намеру,
одржао је реч своју.
Од давнина нас је он опомињао,
сад нас без милости разорио.
Непријатељ победнички ликује,
противник се нашем поразу весели.

Вапај и молитва – то остаје пред Богом

18 И зидови твоји нека вапе,
јецај, ћерко сионска, призивај Господа!

Нека теку сузе твоје
 као потоци и дању и ноћу.
Не дај себи одмора, наричи!
 Не дај мира зеницама, плачи!

19 Током ноћи дижи се и вичи,
 призивај га сваког часа,
изливај срце као воду пред лицем Господа,
 да се смилује нејачи твојој,
деци што од глади скапавају
 по угловима свих улица.

20 Погледај, погледај, о, Господе!
 Кога си то на муке бацио?
Зар жене да пород свој једу?
 Зар оне што у наручју њишу?
Зар у самом Светилишту кољу
 свештенике твоје и пророке твоје?

21 По улици леже у прашини,
 мртва леже деца са старцима;
девојке моје и младићи
 леже мачем побијени.
Ти их поби у дан гнева свога,
 ти их покла без милости.

22 Као да је дан празника, са свих страна
 сабрао си све ужасе на ме.
У дан гнева твога
 нико није преживео, нико утекао.
Децу моју одњихану и одраслу
 побио је душманин клети.

3

Песников бол

- 1 Ја сам човек који је упознао беду;
искусио сам како Бог кажњава.
- 2 Мене одведе, мене примора;
ходам без светлости, а тмина све гушћа.
- 3 Лично мене он бије и туче,
његови ударци не престају.
- 4 Месо ми се цепа, кожа ми пуца;
он ломи кости моје.
- 5 У ропски ме јарам упрегао,
тешкоће је на мене навалио,
- 6 натерао да живим у тмини,
мртвац затворен довека.
- 7 Зазида ме, излаза ми нема;
ја сам сужањ с тешким оковима.
- 8 Вичем, вапим да ми он помогне,
али он ми молитву одбија.
- 9 Тесаним каменом ме је зазидао,
на све стране закрчио друмове, путеве.
- 10 Као медвед на ме вреба,
као лав се на ме баца.
- 11 По беспућу гони ме и комада,
оставља ме да бих тамо умро.
- 12 Запиње лук свој и гађа,
као да сам ја мета његових стрела.
- 13 У нутрину стреле ми је сасуо,
у моје тело дубоко их зарио.
- 14 Народ ми се вазда подсмева,
за поругу служим свима.

15 Он горчином мене храни,
пеленом ме он напаја.

16 Тера ме да гризем камен и зубе моје ломи;
у пепео мене закопава.

17 Заборавих шта је мир и здравље,
више не знам шта је живот добри.

18 Нема мени још много живљења,
ишчезла је моја нада у Господа.

Хоће ли Бог помоћи?

19 Мислим на своје муке и потуцања,
то ми је слично пелену, слично отрову.

20 Мислим на то без престанка,
душа моја сахне у мени.

21 Немољу носим у срцу своме,
али гајим наду у мислима:

22 Није нас нестало јер није престала љубав Господња,
јер није пресушило милосрђе његово,

23 они се обнављају сваког јутра,
верност му је зајамчена као излазак сунца.

24 Кад Господа имам, ништа ми не треба,
и зато се уздам у њега.

Бог – једино уздање

25 Господ је добар према човеку
који се у Бога узда, који га тражи.

26 Добро је чекати га смирено,
очекивати спасење од Господа.

27 Најбоље је у младости
своме се јарму научити.

28 Патниче, седи усамљен и ћути,
Бог је то наметнуо.

29 Поклонимо се до тла прашњавога,

- можда још има наде.
30 Ако нас туче, нека туче;
ако нам се руга, нека се руга.
- 31 Господ ипак има милосрђа,
за вечност нас неће одбацити;
32 смиловаће се иако нас је растужио,
његова је милост постојана;
33 њему није мило да нас понижава
и да на људе наваљује тугу.
- 34 Када сужње газе мучитељи,
када дух им ломе у тамници,
35 када људе лишавају права,
када се укида што је Свевишњи установио,
36 када се правда изврће на суду,
зар Господ све то не види?
- 37 Човек каже па се и не збуде,
али Господ заповеда и то бити мора.
38 Када Свевишњи одреди
онда и несрећа и добро долази.
39 Зашто се буну човек?
Свако добија према греху своме.
- Признање пред Богом*
- 40 Испитајмо, размотримо путеве своје,
вратимо се Господу своме.
41 Отворимо своја срца,
молимо се Богу небескоме.
42 Ми смо отпадници, ми смо непокорни,
а ти нам праштао ниси.
- 43 Гневом си се заогрнуо,
гонио нас, убијао, ниси штедео.

44 Облаком си се заогрнуо,
наша молитва није продрла до тебе.

45 Сметлиште си од нас начинио,
сви народи су нас презрели.

46 На нас су се искезили
сви наши душмани.

47 Прошли смо кроз пропаст и рушевине,
живимо у страху и затирању.

48 Потоци суза из мојих очију теку
због разарања мога народа.

Паћеничка жалост

49 Сузе моје теку без престанка,
из очију лију и стати неће,

50 док нас не погледа
и не види Господ са небеса.

51 Жалост ме раздире кад гледам очима
шта се догађа у граду женама.

52 Као птицу прогоне ме стално,
а немају зашто да ме мрзе.

53 Живога ме у јаму бацише
и камењем затрпаше.

54 Вода ми се склопи изнад главе,
те помислих: „Са мношћом је свршено.“

Бог избавља и плаћа

55 Из дубине, из јаме, о, Господе,
призвах име твоје.

56 Глас мој ти си чуо,
послушај вапаје моје!

57 Кад завапих, ти се нађе близу.
Ти ми рече: „Немој се бојати!“

- 58 Ти си ми, Господе, извојевао правду,
ти си ми живот откупио.
- 59 Ти, Господе, видиш, насиље ми чине.
Ти ми правду на суду досуди.
- 60 Ти знаш како ми се свете непријатељи,
какве сплетке против мене плету.
- 61 Ти, Господе, чујеш како ме исмевају,
какве сплетке против мене плету.
- 62 Кад говоре и кад мисле противници,
поваздан су против мене.
- 63 Кад седају и кад устају,
ти их видиш, мени се ругају.
- 64 Ти, Господе, казни како доликује,
према ономе што су учинили.
- 65 Ти прокуни срца њихова,
ти их испуни очајним мукама.
- 66 Ти их у гневу гони, са земље истреби.
Господе, нека их не буде испод неба.

4

Јад и беда после пада

- 1 Како потамне злато,
наше жежено злато!
Лежи камење храмовно
по улицама разбацано.
- 2 Сионски младићи, некад скупоцени
као злато најчистије,
сада су – ах! – као обична грнчарија,
као производ лончарски.
- 3 И вучица хоће да доји,
да вучиће своје негује,
а жене у народу моме

- оокрутне су као ној у пустињи:
4 одојчад оставише жедну,
језик им се за непце лепи;
децу пустише да пиште,
никога нема да им храну пружи.
5 Некад сами сладише јела одабрана,
сада скапавају по улицама.
Некад су у раскоши одрастали,
сада по сметлишту пребиру.
6 Примео је казну народ мој
тежу него становници содомски,
јер њих разори за трен ока
и притом на њих не подиже људе.
7 Некад су били наши јунаци
чистији од снега, бељи од млека;
били су румени и глатки,
као од брега одваљени.
8 Сад су им лица црња од чађи,
по улицама их не познаје нико;
кожа им се смежурала око очију,
сасушила се као дрво суво.
9 Сретнији су који у рату погибоше,
теже је онима које глад помори:
исцрпени, скапавали су лагано,
није било плодова са поља да остану у животу.
10 Жене тако нежне беху,
па кувају децу своју
да нахране себе њима –
о, ужасно је народа мога страдање!
11 Силином је провалио гнев Господњи,
он изли своју срџбу јаросну,
запали пожар на сионском граду,
те му спали и темеље саме.
Кривица свештеника и пророка
12 Нису веровали ни страни владари,

ни сви становници земље,
да ће моћи освајач и душман
кроз капије јерусалимске да уђу.

13 Ипак то се догодило
због греха пророчких,
због кривица свештеничких,
због невинне крви* усред града проливане.

14 Тумарају по улицама као слепи,
крвљу су умрљани,
нико се не усуђује да их дотакне,
оскрнављена је одећа њихова.

15 Народ виче: „Одлазите!
Оскрнављени, натраг! Не дотичите!“
Тако лутаху од народа до народа,
а међу народима су говорили:
„Овде више не могу да бораве.“

16 Распрши их Господ да их не гледа,
да о њима више не брине.
На свештенике више не пази,
старешине више не жали.

Малаксалост потлачених

17 А нама су се очи умориле,
ишчекујемо помоћ, а ње нема.
С кула наших зуримо до на крај обзорја,
чекамо народ који нас не може избавити.

18 Непријатељ нам је сваки корак вребао,
по трговима својим не могосмо пролазити,
али дани наши пролажаху,
крај нам се приближи, стиже.

19 Брже од грабљивица које с неба слеђу,
гонитељи нашистигоше,
хватали су нас по брдима,
у пустињи у заседи чекали.

* 4:13 Или: због крви праведника.

20 Заробише наше животно уздање,
Господњег помазаника, цара,
а ми смо се уздали:
цар ће нас од сваког освајача сачувати.

Ипак – има Бога

21 Радујеш се и веселиш, о, ћерко едомска,
и ти, народе из земље Уз.
Час пропасти и вама долази,
и ви ћете се тетурати голи,
откриће се и ваша срамота.

22 За своју кривицу си, ћерко сионска, испаштала,
више те неће у изгнанство терати.
Ћерко едомска, тебе ће Господ казнити,
твоје ће кривице разоткрити.

5

Народ плаче пред Богом

1 Опомени се, Господе, шта нам се догодило;
погледај, види нашу срамоту.

2 У туђинске руке пала је баштина наша,
странци се шире по нашим домовима.

3 Очева наших нема, сирочад смо постали,
мајке су наше сада удовице.

4 Воду за пиће новцем плаћамо,
дрва за гориво такође купујемо.

5 Гоне нас као теглеће живинче;
исцепани смо, а не дају нам одмора.

6 Идемо, просјачимо по Египту и Асирији
да бисмо имали хлеба да преживимо.

- 7 Наши преци згрешише, али њих нема,
па ми испаштамо за кривице њихове.
8 Над нама владају простаци робови
и од њихове силе нико да нас избави.
9 Убице харају по земљи,
стављамо живот на коцку идући по храну.
10 Од глади горимо као у грозници,
и кожа је наша као пећ ужарена.
11 На светињи, на Сиону, силују жене,
по Јудиним насељима девојке.
12 Наше главаре рукама својим хватају и вешају,
ни старце наше неће да поштују.
13 Младићи као робови окрећу жрвњеве,
дечаци падају под бременима дрва.
14 Старци више не седе пред вратима,
младих људи свирка више се не чује.
15 Ишчезла је радост из наших живота:
уместо да играмо, ми смо ојађени.
16 Са главе је наше круна пала.

Народ признаје грехе

Згрешили смо, сада тешко нама.

- 17 Ето зато срце наше болује!
Ето, зато се очи наше замутише!
18 Зато је сионска гора опустошена.
Зато се шакали шуњају по тој пустоши.

Молитва за избављење

- 19 Ти, Господе, остајеш довека,
твој је престо од колена до колена.
20 Немој нас занавек заборавити,
немој нас за дуго време оставити.
21 Врати нас к себи! Обрати нас, Господе!
Обнови славу нашу из негдашњих дана.

22 Зар да нас одбациш потпуно?
Да се на нас сртиш бескрајно?

Biblica® Нови српски превод, слободна права
The Holy Bible in the Serbian language, Biblica® Open
New Serbian Translation Cyrillic 2017

copyright © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Language: Српски/ Srpski (Serbian)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Ово Свети писмо или „Дело“ је доступна под међународном лиценцом Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). Да бисте видели ову лиценцу, посетите <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> или пошаљите писмо на адресу: Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc. Сваки пут када користите жиг Biblica® морате да имате писану дозволу од Biblica, Inc. Имате дозволу да копирате и дистрибуирате ово дело, све док га не мењате и задржавате наслов какав јесте, који укључује заштићени знак “Biblica®”. Измене или превођење овог дела ће створити изведено дело, које ће захтевати да уклоните заштићени знак Biblica®. Када објавите ово изведено дело, морате да наведете које сте промене направили тамо где људи могу да их виде, на пример на интернет страници. Такође, морате да покажете одакле је оригинално дело: „Оригинално дело Biblica, Inc. је бесплатно доступно на www.biblica.com и open.bible.”

Без обзира да ли користите ово дело без промена или направите изведено дело, изјава о ауторским правима мора да буде наведена на насловној страни или страни о ауторским правима дела/произведеног дела на следећи начин:

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Такође, морате да понудите свој изведени рад користећи исту лиценцу (CC BY-SA) и правила.

Уколико желите да обавестите Biblica, Inc. у вези са вашим преводом овог дела, молимо вас да нас контактирате на <https://open.bible/#feedback>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/#feedback>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.

- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 20 May 2025 from source files dated 21 May 2025

c1df326b-f9ae-5728-a9ee-0b561c122248